

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 43Cob/460/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6713214907
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Drahomíra Dibdiaková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6713214907.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v obchodnoprávnej veci navrhovateľa CD Consulting s.r.o., so sídlom Nagano Office Center, K červenému dvoru 3269/25a, Praha 3, Česká republika, IČO: 264 29 705, zast. Advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421 proti odporcovi C. Y., bytom S. XX, XXX XX S., štátny občan SR o zaplatenie 284,- Eur s prísl., o odvolaní navrhovateľa proti rozhodnutiu Okresného súdu Zvolen č.k. 6 C 176/2013-52 zo dňa 27. marca 2014 jednohlasne takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Zvolen č.k. 6 C 176/2013-52 zo dňa 27. marca 2014
z r u š u j e a v e c v r a c i a okresnému súdu na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozhodnutím zamietol okresný súd návrh navrhovateľa na zaplatenie sumy 284,- Eur spolu so zmenkovým úrokom vo výške 0,25% denne z tejto sumy od 10.01.2010 do zaplatenia, 6% úroku ročne zo zmenkovej sumy od 18.05.2010 do zaplatenia a zmenkovej odmeny vo výške 1/3% zmenkovej sumy, t.j. 0,95 Eur. Odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

Rozhodnutie odôvodnil okresný súd tým, že návrh bol podaný navrhovateľom na predtlačenom formulári podľa bodu 4.4.2. Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady ES č. 861/2007 z 11.07.2007 o európskom konaní vo veciach s nízkou hodnotou sporu (ďalej Nariadenie), ku ktorému priložil zmenku. Odporca nepodal podľa čl. 5 ods.2 a 3 cit. Nariadenia na tlačive „C“ žiadne vyjadrenie a nežiadal nariadiť vo veci pojednávanie. Na pojednávaní, ktoré okresný súd vo veci nariadil navrhovateľ žiadal rozhodnúť o nároku zo zmenky, ktorá je perfektná, a nie ho posudzovať podľa spotrebiteľského práva a žiadne dokazovanie na ním uplatnený nárok zo zmenky nenavrhol vykonať. Odporca sa na pojednávaní nezúčastnil.

Okresný súd z pripojeného exekučného spisu zistil, že zmenka, ktorá bola priložená k návrhu bola vystavená ako zabezpečovací prostriedok úveru poskytnutého spoločnosťou Pohotovosť s.r.o., ktorý má povahu spotrebiteľského úveru. Zmenku vystavenú odporcom v prospech spoločnosti Pohotovosť s.r.o., táto spoločnosť následne indosovala na navrhovateľa ako zahraničnú právnickú osobu.

Na základný právny vzťah medzi pôvodným majiteľom zmenky a odporcom, ktorý zmenka zabezpečuje aplikoval okresný súd podľa čl. 19 Nariadenia slovenské právo, a to Občiansky súdny poriadok, Občiansky zákonník, zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

Okresný súd posúdil zmluvu o úvere uzatvorenú s odporcom, na základe ktorej bol poskytnutý odporcovi úver ako zmluvu spotrebiteľskú, na zabezpečenie ktorej vystavil podľa čl. 14 Všeobecných obchodných podmienok (ďalej VOP) odporca voči veriteľovi, spoločnosti Pohotovosť s.r.o. blankozmenku bez vyplnenia zmenkovej sumy a dátumu začiatku jej úročenia. Pri podpisovaní úverovej zmluvy ako zmluvy spotrebiteľskej nemal odporca ako spotrebiteľ možnosť ovplyvniť jej obsah, preto okresný súd skúmal postavenie odporcu ako spotrebiteľa pri uplatnení práva zo zmenky, ako aj neprijateľné zmluvné

podmienky s poukazom na § 52 a § 53 ods.4 OZ a dospel k záveru, že vystavenie zmenky je potrebné považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Poukázal aj na neprípustnosť zmenky v spotrebiteľskom vzťahu, ktorú veriteľ nesmie prijať, ak nebola vystavená v súlade s § 4 ods.6 zák.č. 258/2001 Z.z. zákona o spotrebiteľských úveroch, účinného v čase podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Zo zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva zákaz plniť dlh zmenkou alebo šekom, pričom dátum podpisania úverovej zmluvy je v prejednávanej veci totožný s dátumom vystavenia zmenky.

Podľa právneho názoru okresného súdu vyplnil navrhovateľ zmenkovú sumu v rozpore s ust. § 4 ods.6 zák.č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, keď vyplnil zmenkovú sumu nad hodnotu 30% istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru. Navrhovateľ tak zabezpečil spotrebiteľské úvery zmenkami, ktoré prevyšujú úverové istiny, v dôsledku čoho je takýto právny úkon absolútne neplatný.

Podľa názoru okresného súdu je v rozpore s obsahom a účelom § 4 ods.6 Zákona o spotrebiteľských úveroch, účinného v čase uzatvorenia zmluvy o úvere splniť dlh zmenkou alebo šekom, iba ak by šlo o zabezpečovaciu zmenku. Postup navrhovateľa, a to s prihliadnutím na neoprávnené vyplnenú zmenkovú sumu, pri ktorej nevedel preukázať, aká bola aktuálna výška nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva v čase vyplnenia zmenky považoval okresný súd za taký, z ktorého je zrejmé, že nesplnil dôkaznú povinnosť, keď nepreukázal, že zmenka bola vyplnená v súlade s § 4 ods.6 zák.č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a že je zmenkou platnou. Dohodu o vyplnení zmenky považoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku aj v zmysle § 52 ods. 2 OZ.

S rozhodnutím okresného súdu sa neuspokojil navrhovateľ a podal proti nemu odvolanie. V odvolaní navrhovateľ tvrdil, že v prejednávanej veci došlo zo strany súdu jeho konaním, ako aj rozhodnutím k porušeniu práva Európskej únie, a to čl. 4, 5 a 7 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady ES č. 861/2007 z 11.07.2007, ktoré má všeobecnú pôsobnosť, je záväzná vo všetkých svojich častiach a je priamo aplikovateľné v Slovenskej republike. Okresný súd nariadil vo veci pojednávanie napriek tomu, že podľa čl. 5 ods.1 Nariadenia ide skôr o výnimočnú možnosť ústneho pojednávania, pretože Nariadenie sleduje najmä zabezpečiť hospodárnosť a rýchlosť konania s nízkou hodnotou sporu, preto pojednávanie je možné nariadiť podľa Nariadenia len vo veciach rozporných tvrdení účastníkov konania, kde nebude možné potvrdiť alebo vyvrátiť tvrdenia účastníkov na základe predložených listinných alebo iných dôkazov.

Predvolanie na pojednávanie, ktoré bolo doručené navrhovateľovi obsahovalo dôvod, že okresný súd chce vec posúdiť právne inak a že tlačivo „C“ určené na odpoveď podľa čl. 5 ods.3 cit. Nariadenia neposkytuje odporcovi priestor na uvedenie relevantných skutočností. Zdôraznil pritom, že pojednávanie nie je možné uskutočniť za účelom zisťovania doplňujúcich informácií od účastníkov konania, ani skutkových tvrdení a ani dôkazov, pretože na tento účel slúži súdu procesný prostriedok upravený v čl. 7 ods.1 písm.a/ cit. Nariadenia. Pojednávanie preto nie je možné nariaďovať, ak súd hodlá vykonať iné právne posúdenia alebo ak súd neschvaľuje materiálne vyjadrenie práva Európskej únie prejavujúce sa v zostavení prílohy č. III Nariadenia - tlačivo „C“ na žalobnú odpoveď, ktoré reflektuje na najdôležitejšie stanoviská odporcu v konaní. Odporca nemusí všetky argumenty uviesť na tlačive „C“, ale podľa čl. 5 bod 3 cit. Nariadenia môže svoje stanovisko vykonať akýmkoľvek iným vhodným spôsobom, pri ktorom nemusí tlačivo na odpoveď vôbec použiť. Obava súdu, že by odporca nebol mal dost priestoru pre vyjadrenie je preto neopodstatnená a nemôže byť dôvodom na nariadenie pojednávania.

Navrhovateľ ďalej namietal tú skutočnosť, že o nariadení pojednávania rozhoduje súd formou uznesenia, pričom okresný súd žiadne uznesenie nevydal a ani ho nedoručil stranám tak, aby bolo v zmysle čl. 5 bod 1 Nariadenia možné účastníkmi zistiť, z akých dôvodov považuje súd za potrebné vykonať ústne pojednávanie. Ak tak okresný súd nepostupoval, nemôžu byť výsledky pojednávania použité pre meritórne rozhodnutie súdu a konanie súdu je postihnuté vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, keďže súd porušil poučovaciu povinnosť prekročením ust. § 5 ods.1 O.s.p., ako aj ust. o vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov a prihliadol na skutočnosti a dôkazy, na ktoré nebolo možné prihliadnuť, pretože nemali byť vôbec v sporovom konaní vedenom podľa Nariadenia vykonané bez návrhu.

Odporca nedoručil súdu žiadnu žalobnú odpoveď v súlade s čl. 5 ods.3 alebo 6 Nariadenia, preto bol súd povinný postupovať podľa čl. 7 ods.3 Nariadenia a vydať rozsudok o pohľadávke tak, ako to vyplýva z čl. 5 ods.3, 6 a 7 cit. Nariadenia. Navrhovateľ v konaní predložil súdu ako dôkaz o

svojich nárokoch platnú zmenku, ktorá spĺňa všetky formálne a materiálne náležitosti predpokladané zák. č. 191/1950 Zb. a odporca voči forme a obsahu zmenky ani nenamietal. Neexistovala tak žiadna okolnosť, ktorá by odôvodňovala vykonanie ďalších dôkazov nevyhnutných pre rozhodnutie vo veci. Okresný súd vykonal iné než účastníkom navrhnuté dôkazy napriek tomu, že v danej veci mal a mohol rozhodnúť o práve na úhradu zmenkovej sumy a jej príslušenstva len z predloženej zmenky. Súd nemal oprávnenie na vykonávanie iných, účastníkmi nenavrhnutých dôkazov a toto nevyplývalo ani na základe prednesov sporových strán počas písomnej fázy konania, u ktorej je potrebné rešpektovať koncentračnú zásadu podľa čl. 5 Nariadenia. Odporca mohol na základe čl. 5 ods.3 a 6 Nariadenia vzniesť námietky voči zmenke, ak však tak neurobil, musia byť akékoľvek iné námietky odmietnuté, a to z dôvodu uplatnenia koncentračnej zásady konštruovanej Nariadením. Podľa názoru navrhovateľa nie je súd legitimizovaný na to, aby postupom podľa § 120 ods.1, veta prvá O.s.p. vznášal námietky voči zmenke za odporcu. Takýmto postupom dochádza k porušeniu princípu kontradiktórnosti súdneho konania a rovnosti účastníkov konania, ako súčasť práva na spravodlivé súdne konanie. Odporca sa v konaní nedovoľoval svojej obrany ako spotrebiteľ žiadnym spôsobom, pohľadávku navrhovateľa nerozporoval a len súd sám iniciatívne rozširoval okruh dokazovaných skutočností v tom smere, aby získal pre odporcu dostatočný podklad pre zamietnutie návrhu, čím neobjektívne podporil odporcu v tomto konaní, o ktoré odporca neprejavil ani žiaden záujem. Takéto správanie súdu je v právnom štáte neprijateľné a predstavuje výrazný zásah do práva na spravodlivý súdny proces, ktoré je garantované čl. 46 ods.1 Ústavy SR, ako aj čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Navrhovateľ v odvolaní tvrdil, že je majiteľom zmenky na základe indosamentu a nie je účastníkom akéhokoľvek spotrebiteľského vzťahu, pričom ide o zmenku platnú, ktorá je abstraktným samostatným záväzkom neakcesorickej povahy a nie je možné ju spájať ani podmieňovať inými okolnosťami než tými, ktoré sú uvedené na zmenke. Navrhovateľ v konaní uplatnil bezpodmienečný záväzok odporcu, že za zmenku zaplatí, čo súd neakceptoval a vec posudzoval tak, ako by šlo o bežný zmluvný záväzok, čo je neprípustné. Okresný súd odignoroval ust. § 17 Zákona o zmenkách a šekoch, z ktorého vyplýva, že odporca vo všeobecnosti nie je oprávnený vznášať tzv. kauzálne námietky voči majiteľovi zmenky, ktoré vyplývajú z jeho vzťahov s pôvodným majiteľom zmenky. Ak tak v sporovom konaní nemôže robiť odporca, tým menej tak môže robiť sám súd.

Navrhovateľ nesúhlasil s tým, že by navrhovateľom uplatnená pohľadávka bola zjavne neopodstatnená a návrh neprípustný, pretože podľa čl. 4 cit. Nariadenia možno považovať uplatnený nárok za zjavne neopodstatnený len vtedy, ak nie sú splnené podmienky konania podľa Občianskeho súdneho poriadku alebo ak odporca nie je vecne pasívne legitimovaný. Nárok sa podľa Nariadenia považuje za neprípustný, ak nie je v podmienkach Slovenskej republiky vymáhateľný súdnou cestou, pričom v prejednávanej veci boli splnené všetky podmienky, preto je predikcia súdu zásadne mylná. Namietal aj odkaz okresného súdu na rozhodnutie Európskeho súdneho dvora v konaní C-419/2011, z ktorého oprávnenie súdu z úradnej moci skúmať postavenie odporcu ako spotrebiteľa nevyplýva. V tomto konaní bola riešená odlišná prejudiciálna otázka, ktorá sa nemôže týkať prejednávanej veci, a to existencia právomoci súdu konať, ak je táto odvodená od charakteru odporcu ako spotrebiteľa. V prejednávanej veci niet sporu o tom, že by na prejednanie veci nemal súd právomoc a túto ani žiaden z účastníkov, a ani sám súd nespochybnil. Rozsudok ESD citovaný okresným súdom sa týka výkladu odlišných predpisov Európskej únie, než súd v tomto konaní aplikoval a ide aj o odlišný skutkový základ veci, pretože charakter účastníka pre určenie právomoci súdu bol skúmaný na návrh odporcu a nárok zo zmenky bol uplatnený priamo prvým majiteľom zmenky, remitentom na rozdiel od prejednávanej veci, kde predmetom konania je nárok uplatnený zo strany indosatára. Tento rozdiel v osobách, ktoré zmenku uplatňujú má osobitný význam v nadväznosti na možnosť vznášať a uplatňovať kauzálne námietky v súvislosti s ust. § 17 Zákona zmenkového a šekového, ktoré prvostupňový súd celkom opomenul.

Nesúhlasil ani s odkazom okresného súdu na rozhodnutie nemeckého Najvyššieho súdu (BGH) z 25.02.1965 - II Zaitschrift für das gesamte Handelsrecht und Wirtschaftsrecht 191/62 Hamm, z ktorého malo vyplývať prelomenie zásady zmenky ako abstraktného cenného papiera, pretože toto rozhodnutie nie je zverejnené a okresný súd z neho necituje významné časti, ktoré by umožňovali dospieť k takému hodnoteniu, aké vykonal súd vo svojom odôvodnení. Navyše je 50 rokov staré a bolo vydané v čase, kedy európske spotrebiteľské právo prakticky neexistovalo. Ide zrejme o prekonaný a ojedinelý názor, z ktorého nie je možné vychádzať. Uviedol, že nie je možné rozhodnutím nemeckého Najvyššieho súdu negovať aplikáciu platnej právnej úpravy na území Slovenskej republiky, ktorou je Zákon zmenkový a šekový č. 191/1950 nehovoriac o tom, že nemecký Najvyšší súd rozhodoval podľa nemeckého práva,

ktoré sa v oblasti zmenkového práva odlišuje od slovenského zmenkového práva, ktoré je súd povinný aplikovať v tejto veci. Použitie záverov cudzích súdov na slovenské právne prostredie považoval preto za neprijateľné.

Nesúhlasil ani s tým, že by z obsahu znenia zmenky vyplýval rozpor v údajoch o splatnosti, ktorá bola určená na videnie, teda po predložení. Veta „na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia“ predstavuje prípustnú modifikáciu lehoty na predloženie zmenky k plateniu podľa ust. § 34 ods.1, tretia veta Zákona zmenkového a šekového, z ktorej vyplýva, že splatnosť zmenky nastáva v momente predloženia, pričom predložiť ju je možné v lehote 4 rokov od jej vystavenia a až po jej predložení v lehote 4 rokov nastáva jej splatnosť. Nie je preto daná žiadna postupná splatnosť tak, ako to okresný súd v odôvodnení uviedol, preto jeho záver nie je správny a vyplýva z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhol preto rozhodnutie okresného súdu zmeniť tak, že návrhu na uplatnenie pohľadávky odvolací súd v celom rozsahu vyhovie a prizná navrhovateľovi právo na náhradu trov odvolacieho konania, ktoré v odvolaní vyčíslil.

K odvolaniu navrhovateľa sa odporca nevyjadril.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací prejednal vec v rozsahu podľa § 212 ods.1 O.s.p., postupom podľa § 214 ods.2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je dôvodné.

Zo spisového materiálu odvolací súd zistil, že odporca vystavil v Dudinciach blankozmenku, ktorú ako vystaviteľ riadne podpísal. Na zmenke je uvedené číslo zmluvy a záväzok odporcu zaplatiť za túto zmenku pri predložení na rad spoločnosti POHOTOVOSŤ s.r.o. sumu, ktorú táto spoločnosť doplní spolu s úrokom v deň začiatku úročenia, a to za podmienok dohodnutých v Dohode o vyplňovacom práve, obsiahnutej v čl. 17 Všeobecných obchodných podmienok. Spoločnosť POHOTOVOSŤ, s.r.o. vyplnila do zmenky dlžnú sumu a zmluvne dohodnutý zmenkový úrok vo výške 0,25% denne. Splatenosť bola dohodnutá údajom „Bez protestu“ a s údajom „Na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia“. Z rubovej strany zmenky vyplýva, že spoločnosť POHOTOVOSŤ, s.r.o. indosovala zmenku na navrhovateľa, ktorý je zahraničnou právnickou osobou bez uvedenia dátumu. Odporca na zmenku navrhovateľovi nezaplatil žiadnu sumu, preto si navrhovateľ uplatnil voči nemu nielen zaplatenie zmenkovej sumy, vrátane zmluvne dohodnutého úroku 0,25% zo zmenkovej sumy, ale aj zákonný 6% úrok a odmenu.

Po doručení návrhu navrhovateľa na tlačive „A“ spolu s tlačivom „C“ odporcovi sa tento nevyjadril a nenavrhol ani nariadiť vo veci pojednávanie. S prihliadnutím na možnosť iného právneho posúdenia veci považoval okresný súd za potrebné nariadiť ústne pojednávanie, na ktoré sa dostavili obaja účastníci. Nariadením pojednávania sledoval okresný súd ten účel, aby pre navrhovateľa nedošlo k vydaniu nepredvídateľného rozhodnutia súdu, a tým k odňatiu jeho možnosti konať pred súdom.

Okresný súd mal zo svojej rozhodovacej činnosti vedomosť o tom, že spoločnosť Pohotovosť s.r.o. má v predmete činnosti poskytovanie úverov pre fyzické osoby spotrebiteľov. Z exekučného spisu vyplýva záver, že žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie rozhodcovského rozhodnutia bola zamietnutá, pretože obsahuje neprijateľné podmienky v neprospech spotrebiteľa. Konajúci súd je povinný v takomto prípade ex offio skúmať existenciu neprijateľných podmienok, na základe ktorých nie je možné od odporcu ako spotrebiteľa požadovať plnenie vyplývajúce z prípadného neplatného právneho úkonu, ktorým je v prejednávanej veci zmenka. Práve z dôvodu posúdenia charakteru základného vzťahu vzniknutého medzi odporcom a spoločnosťou Pohotovosť s.r.o. ako remitentom okresný súd zistil, že zmenka nie je platná, pretože je vyplnená v rozpore so Zákonom o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.z., keď spoločnosť Pohotovosť s.r.o. vyplnila do zmenky vyššiu sumu, než jej dovoľovalo kogentné ustanovenie § 4 ods.6 Zákona o spotrebiteľských úveroch platného k dátumu podpísania úverovej zmluvy. Práve tento údaj o vyplnení zmenkovej sumy zakladá podľa názoru okresného súdu absolútnu neplatnosť zmenky ako právneho úkonu.

Návrh bol podaný navrhovateľom na predtlačenej formulári A podľa bodu 4.4.2. Nariadenia Európskeho parlamentu a rady ES č. 861/2007 z 11.07.2007 o európskom konaní vo veciach s nízkou hodnotou sporu, ku ktorému priložil zmenku. Odporca nepodal podľa čl. 5 ods.2 a 3 cit. Nariadenia na tlačive „C“ vyjadrenie a nežiadal nariadiť vo veci pojednávanie. Na pojednávaní, ktoré okresný súd vo veci nariadil navrhovateľ namietal, že nebol daný dôvod na nariadovanie pojednávania a že má súd rozhodnúť o jeho

nároku zo zmenky podľa zmenky, ktorú priložil a ktorá je perfektná. Odporca pohľadávku navrhovateľa nenamietal.

Podľa čl. 5 ods.1 Nariadenia Európskeho parlamentu a rady ES č. 861/2007 z 11.07.2007 o európskom konaní vo veciach s nízkou hodnotou sporu (ďalej Nariadenie) európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu je písomné. Súd alebo tribunál nariadi ústne pojednávanie, ak to považuje za potrebné alebo ak o to požiadajú niektorá zo strán. Súd alebo tribunál môže takúto žiadosť odmietnuť, ak sa domnieva, že vzhľadom na okolnosti prípadu ústne pojednávanie zjavne nie je potrebné pre spravodlivé vedenie konania. Dôvody odmietnutia sa uvedú písomne. Iba proti rozhodnutiu súdu alebo tribunálu o odmietnutí takejto žiadosti nemožno samostatne podať opravný prostriedok.

Podľa čl. 5 ods.2 Nariadenia po doručení správne vyplneného tlačiva návrhu na uplatnenie pohľadávky súd alebo tribunál vyplní časť I vzorového tlačiva C na odpoveď, ako je uvedené v prílohe III. Kópia tlačiva návrhu na uplatnenie pohľadávky a v prípade potreby podporných dokumentov spolu s vyplneným tlačivom na odpoveď sa doručí odporcovi v súlade s článkom 13. Tieto dokumenty sa odošlú do 14 dní od doručenia správne vyplneného tlačiva na uplatnenie pohľadávky.

Podľa čl. 5 ods.3 Nariadenia odporca odpovie do 30 dní po doručení tlačiva návrhu na uplatnenie pohľadávky a tlačiva na odpoveď tak, že vyplní časť II vzorového tlačiva C na odpoveď, pričom v prípade potreby poskytne všetky príslušné podporné dokumenty, a zašle ho späť súdu alebo tribunálu, alebo akýmkoľvek iným vhodným spôsobom, pri ktorom nepoužije tlačivo na odpoveď.

Podľa čl. 5 ods.6 Nariadenia akákoľvek protipohľadávka, ktorá sa má podať na vzorovom tlačive A, a akékoľvek príslušné podporné dokumenty sa doručia navrhovateľovi v súlade s článkom 13. Tieto dokumenty sa odošlú do 14 dní od doručenia. Navrhovateľ je povinný odpovedať na akúkoľvek protipohľadávku do 30 dní odo dňa jej doručenia.

Podľa čl. 7 ods.1 Nariadenia do 30 dní od doručenia odpovede odporcu alebo navrhovateľa v lehotách ustanovených v článku 5 ods. 3 alebo 6 súd alebo tribunál vydá rozsudok alebo:

- a) v rámci stanovenej lehoty, ktorá nesmie presiahnuť 30 dní, si vyžiada od strán ďalšie podrobnosti týkajúce sa pohľadávky;
- b) vykoná dôkazy v súlade s článkom 9 alebo
- c) predvolá strany na pojednávanie, ktoré sa uskutoční do 30 dní od predvolania.

Podľa čl. 7 ods.3 Nariadenia, ak sa súdu alebo tribunálu nedoručí odpoveď dotknutej strany v lehote ustanovenej v článku 5 ods. 3 alebo 6, súd alebo tribunál vydá rozsudok o pohľadávke alebo protipohľadávke.

Podľa čl. 19 Nariadenia, pokiaľ toto nariadenie neustanovuje inak, európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu sa riadi procesným právom členského štátu, v ktorom sa konanie vedie.

Podľa čl. I, § 5 ods. 1 zák. č. 191/1950 Sb., Zákon zmenkový a šekový v znení neskorších predpisov vo zmenke zročnej na videnie alebo na určitý čas po videní môže vystaviteľ ustanoviť zúrokovanie zmenkovej sumy. V inej zmenke platí táto doložka za nenapísanú.

Podľa ods. 2 cit. ust. úrokovú mieru treba udať vo zmenke; ak chýba tento údaj, platí úroková doložka za nenapísanú.

Podľa ods. 3 cit. ust. úrok sa počíta od dátumu vystavenia zmenky, pokiaľ nie je určený deň iný.

Podľa čl. I, § 10 cit. zák., ak nebola zmenka, ktorá bola pri vydaní neúplná, vyplnená tak, ako bolo dojednané, nemožno namietajúcej strane namietajúcej zmenky, že tieto dojednania neboli dodržané, okrem ak majiteľ nadobudol zmenku zlomyseľne alebo sa pri nadobúdaní zmenky previnil hrubou neobstaranosťou.

Podľa čl. I, § 11 ods.1 cit. zák. každú zmenku, i keď nebola vystavená na rad, možno previesť indosamentom (rubopisom).

Podľa čl. I, § 17 cit. zák., kto je žalovaný zo zmenky, nemôže robiť majiteľovi námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k vystaviteľovi alebo k predošlým majiteľom, okrem ak majiteľ pri nadobúdaní zmenky konal vedome na škodu dlžníka.

Podľa čl. I, § 34 ods. 1 cit. zák. je zmenka na videnie zročná pri predložení. Musí byť predložená na platenie do jedného roku od dáta vystavenia. Vystaviteľ môže túto lehotu skrátiť alebo určiť lehotu dlhšiu. Indosanti môžu tieto lehoty skrátiť.

Podľa čl. I, § 48 ods.1 cit. zák. majiteľ môže postihom žiadať:

1. zmenkovú sumu, pokiaľ nebola zmenka prijatá alebo zaplatená, s úrokmi, ak boli dojednané;
2. šesťpercentné úroky odo dňa zročnosti;
3. trovy protestu a podaných správ, ako aj ostatné trovy;
4. odmenu vo výške jednej tretiny percenta zmenkovej sumy alebo v menšej dohodnutej výške.

Podľa čl. I, § 75 cit. zák., vlastná zmenka obsahuje:

1. označenie, že ide o zmenku, pojaté do vlastného textu listiny a vyjadrené v jazyku, v ktorom je táto listina písaná;
2. bezpodmienečný sľub zaplatiť určitú peňažnú sumu;
3. údaj zročnosti;
4. údaj miesta, kde sa má platiť;
5. meno toho, komu alebo na rad koho sa má platiť;
6. dátum a miesto vystavenia zmenky;
7. podpis vystaviteľa.

Podľa § 495 OZ platnosti záväzku nebráni, ak nie je vyjadrený dôvod, na základe ktorého je dlžník povinný plniť. Veriteľ je však povinný preukázať dôvod záväzku, s výnimkou cenných papierov hromadne vydaných alebo iných cenných papierov, pre ktoré je zákonom ustanovené, že veriteľ túto povinnosť nemá.

Podľa § 4 ods.6 zák.č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu 28.04.2009, v súvislosti s poskytovaním úveru od spotrebiteľa alebo inej osoby sa zakazuje splniť dlh zmenkou alebo šekom. Veriteľ smie prijať od dlžníka zmenku alebo šek na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru, len ak ide o zabezpečovaciu zmenku a zmenková suma v čase vyplnenia je maximálne vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva (vrátane zmluvných pokút a iných nárokov veriteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere) vo výške maximálne 30% istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru. Zmenku prijatú, resp. vyplnenú veriteľom v rozpore s predchádzajúcou vetou veriteľ nesmie prijať a je povinný ju dlžníkovi kedykoľvek na požiadanie vydať. Ustanovenie tohto odseku platí aj v prípade zmeny majiteľa zmenky alebo postúpenia práv zo zmenky.

Podľa ods. 7 cit. ust. veriteľ zodpovedá za škodu vzniknutú spotrebiteľovi porušením odseku 6 veriteľom.

Podľa § 120 ods. 1 O.s.p., účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Preskúmaním veci dospel odvolací súd k záveru, že rozhodnutie okresného súdu nie je správne. Odvolanie podané navrhovateľom v súlade s bodom 26 Preambuly, ako aj s čl. 19 Nariadenia a § 201 O.s.p. je tak dôvodné.

Odvolací súd v konaní zistil, že pred súdom prvého stupňa došlo k vadám v postupe súdu podľa čl. 7 ods. 1 Nariadenia pri posudzovaní procesných otázok v priebehu konania, keď súd prvého stupňa postup v konaní, ktorý vyplýva najmä z Nariadenia, ale aj z Občianskeho súdneho poriadku nedodrжал a v súlade s § 120 O.s.p. nepostupoval ani pri dokazovaní. Súd prvého stupňa neposkytol odvolateľovi poučenie o dôkaznej povinnosti, a to v nadväznosti na ním deklarovany iný právny názor na navrhovateľom uplatnený nárok napriek tomu, že to bolo s prihliadnutím na stav a charakter konania potrebné. V dôsledku absencie poučenia nedošlo zo strany navrhovateľa k uplatneniu procesných práv, čo má za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, pretože navrhovateľ nemohol splniť svoju povinnosť tvrdenia a ani dôkaznú povinnosť vo vzťahu k inému právnomu posúdeniu veci, keď okresný súd nárok

navrhovateľa uplatnený zo zmenky posúdil ako vzťah spotrebiteľský bez toho, aby boli na takéto postup súdu splnené zákonné podmienky. Rozhodnutie súdu prvého stupňa je nesprávne aj z toho dôvodu, že vec nesprávne právne posúdil, pretože nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav veci.

V tejto súvislosti je nutné zdôrazniť, že nárok zo zmenky je uplatnený navrhovateľom ako zahraničnou právnickou osobou podľa Nariadenia EP a Rady (ES) č. 861/2007 z 11.07.2007, ktorým sa zaviedlo európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu na tlačive A podľa čl. 4 ods.1 Nariadenia, ktorú v origináli priložil k návrhu spolu s výpisom z obchodného registra a plnomocenstvom pre právneho zástupcu. Podľa čl. 5 ods.1 Nariadenia je európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu v zásade písomné a súd vec prejedná ústne len vtedy, ak to považuje za potrebné alebo ak to navrhne niektorá zo strán. Odporca k návrhu navrhovateľa, ktorý odporcovi súd zaslal s výzvou na vyjadrenie na tlačive C nezaslal žiadne námietky voči nároku zo zmenky a nenavrhol vykonať žiadne dôkazy a nenamietal ani základný úverový vzťah. Napriek tomu súd účastníkov konania predvolal na ústne pojednávanie s poučeniami obsiahnutými v predvolaní, aj keď navrhovateľ s prejednaním veci na ústnom pojednávaní nesúhlasil a ani odporca pojednávanie vo veci nenavrhol. Z obsahu zápisnice o pojednávaní vyplýva, že súd mienil vec posúdiť právne inak, nie ako nárok zo zmenky tak, ako je uplatnený v návrhu, ale ako nárok zo spotrebiteľského vzťahu. O takomto postupe súdu sa nemohol navrhovateľ, ale ani odporca dozvedieť, a to ani z predvolania na pojednávanie. Okresný súd bol oprávnený postupovať v prejednávaní veci najmä podľa čl. 4 ods.4 Nariadenia a pokiaľ zistil, že nárok uplatnený navrhovateľom patrí do pôsobnosti Nariadenia, že návrh bol podaný navrhovateľom v súlade s čl. 4 ods.1 Nariadenia a bol aj správne vyplnený v jazyku konajúceho súdu, nebol daný dôvod na prejednanie veci na ústnom pojednávaní, ku ktorému súd pristúpi len v tom prípade, kedy nie je možné vec bez prejednania rozhodnúť alebo v prípade, keď o ústne pojednávanie požiada niektorý z účastníkov konania. Okresný súd mal preto podľa čl. 5 ods. 3 a čl. 7 Nariadenia vychádzať z uplatneného nároku zo zmenky a vec s prihliadnutím na absenciu námietok odporcu, bez ktorých sa nedá odôvodniť ani jeho postup podľa § 17 zákona zmenkového a šekového rozhodnúť bez pojednávania.

Odvolací súd je toho právneho názoru, že ak súd prvého stupňa nariaďoval pojednávanie preto, že mienil nárok uplatnený navrhovateľom ako nárok zo zmenky posúdiť právne inak, mali mať obaja účastníci právo na spravodlivý súdny proces, na rovnosť pred zákonom, na navrhovanie dôkazov a na vyjadrenie sa k dokazovaniu, ktoré vykonal súd na preukázanie vzniku spotrebiteľského vzťahu vyplývajúceho z úverovej zmluvy a Všeobecných obchodných podmienok, ktoré tvoria jej nedeliteľnú súčasť a ktoré získal výlučne sám z exekučného spisu, keďže žiaden návrh na dokazovanie zo strany navrhovateľa, ale ani odporcu nebol podaný.

Postup okresného súdu, keď predvolal účastníkov na pojednávanie bez toho, že by to bol ktorýkoľvek z nich navrhol, že vykonal dokazovanie, ktoré nenavrhol ani jeden z účastníkov konania sám, ex offa a že skúmal spotrebiteľský vzťah, ktorého právne posúdenie nie je predmetom tohto konania, nie je správny. Predmetom sporu je len nárok zo zmenky ako abstraktného cenného papiera, ktorý získal navrhovateľ ako indosatár bez toho, že by mal akúkoľvek povinnosť preukazovať záväzkový vzťah, ktorý zmenka pôvodne zabezpečovala. Takýto postup súdu je v rozpore nielen s Nariadením, ale aj s Občianskym súdnym poriadkom, a to najmä preto, že účastníci nenavrholi vykonať žiadne dokazovanie a toto vykonával súd bez akýchkoľvek námietok zo strany odporcu, ktoré jediné by ho na postup, ktorý zvolil, oprávňovali. Okresný súd tak rozhodoval v rozpore s § 17 Zákona zmenkového a šekového.

Názor navrhovateľa, že by mal súd v prejednávaní veci rozhodovať o nariadení pojednávania uznesením podľa čl. 5 ods.1 Nariadenia nie je správny. Podľa tohto článku Nariadenia postupuje súd len vtedy, ak rozhoduje o tom, či nárok spadá do pôsobnosti Nariadenia alebo keď zamietne žiadosť ktoréhokoľvek z účastníkov o nariadenie ústneho pojednávania, o ktorý prípad sa v prejednávaní veci nejedná.

Z obsahu spisového materiálu tak vyplýva, že prvostupňový súd vykonal dokazovanie podľa § 120 ods.1 O.s.p., ktoré účastníci konania nenavrholi z dôvodu, že ich vykonanie bolo podľa jeho názoru nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Faktom však je, že súdom vykonané dokazovanie nebolo vykonané na tvrdenia navrhovateľa, ktorý jasne, úplne a zrozumiteľne v tlačive A uplatnil práva zo zmenky a ktorý uviedol, že nie je jej pôvodným majiteľom, ale je indosatárom, ale ani na tvrdenia odporcu, ktorý voči forme a

obsahu zmenky nevzniesol žiadne námietky a ani žiadne návrhy na vykonanie ďalších dôkazov, ktoré by boli nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Napriek tomu prvostupňový súd vykonal dokazovanie úverovou zmluvou, ktorú získal z exekučného spisu spolu s ďalšími listinnými dôkazmi, a to Všeobecnými obchodnými podmienkami, ktorými však navrhovateľ nenavrhol vykonať dokazovanie a ktoré ani pre rozhodnutie o úhrade zmenkovej sumy a jej príslušenstva nebolo nevyhnutné, pretože pre takto uplatnený nárok stačí, ak je zmenka, ktorá je v origináli predložená navrhovateľom platná a obsahuje všetky náležitosti vlastnej zmenky upravené v § 75 Zákona zmenkového a šekového.

Odvolačný súd nepovažuje právny názor okresného súdu o tom, že zmenka nebola vypísaná v súlade so zákonom za správny.

Odvolačiemu súdu je z dokazovania vykonaného okresným súdom úverovou zmluvou a všeobecnými obchodnými podmienkami, ako aj zmenkou zrejme, že medzi pôvodným majiteľom zmenky, spoločnosťou Pohotovosť s.r.o. a odporcom bola uzavretá úverová zmluva, na základe ktorej poskytol navrhovateľ odporcovi konkrétnu sumu, ktorej návratnosť zabezpečil vystavením blankozmenky ako vlastnej zmenky, v ktorej nebola vyplnená suma a ani splatnosť, pretože sa na takomto vyhotovení zmenky zmluvné strany dohodli. Dohoda o vyplňovacom práve je obsiahnutá v čl. 17 Všeobecných obchodných podmienok (VOP), na základe ktorej bola spoločnosť Pohotovosť s.r.o. ako pôvodný majiteľ - remitent oprávnená dopísať do zmenky takú výšku sumy, s ktorou odporca meškal ku dňu splatnosti zmenky.

V čl. I § 10 Zákona zmenkového a šekového je obsiahnutá právna úprava pre blankozmenku, vystaveniu ktorej predchádza dohoda o vyplňovacom práve. Blankozmenka je v čase jej vystavenia zmenkou neúplnou a zmenkou skutočnou sa stane až potom, keď ju neskôr doplní iná osoba než jej vystaviteľ, ktorý do nej dopíše dlžnú sumu a splatnosť. Až po jej doplnení nastanú účinky zmenky ex tunc tak, ako keby bola táto listina od začiatku uvedená do obehu ako dokonalá zmenka. Vyplňovacím vyhlásením sa udeľuje právo k dotvoreniu zmenky práve na základe vyplňovacieho práva, pričom udeliť toto právo formálne či neformálne môže len ten, kto uvádza takúto listinu do obehu. Vyplňovacie vyhlásenie smeruje preto na prvého majiteľa zmenky, ktorá nie je ešte vyplnená.

Zmenka je cenným papierom vydaným v zákonom stanovenej forme, ktorým sa zmenkový dlžník zaväzuje majiteľovi zmenky zaplatiť v mieste a čase uvedenom v zmenke čiastku v nej určenú. Ide tak o záväzok, ktorý je priamy, bezpodmienečný, nesporný a abstraktný. Zákon dáva dlžníkom z takejto zmenky len možnosť podať námietku proti majiteľovi, avšak neupravuje, že by takáto listina nebola platnou zmenkou. S tým potom súvisí aj dôkazná povinnosť na strane dlžníkov, ktorí musia namietkať a preukázať, že šlo pôvodne o blankozmenku, ktorá mala byť vyplnená inak, a teda musia preukázať obsah vyplňovacieho práva, ako aj to, že blankozmenka bola vyplnená v rozpore s vyplňovacím vyhlásením, a teda aj s udeleným vyplňovacím právom, čo sa v prejednávanej veci nestalo. Ak by bola zmenka stále v dispozícii pôvodného majiteľa, ktorému bola na vyplnenie odovzdaná, bol by odporca na takéto námietky oprávnený, avšak len voči nemu. Ak však bola zmenka prevedená na iného majiteľa tak, ako je tomu v prejednávanej veci, musí dlžník preukázať, že nový majiteľ bol pri nadobúdaní zmenky v zlej viere alebo že sa previnil aspoň hrubou neobstaranosťou. Zlou vierou budú najmä tie prípady, kedy majiteľ nechá na seba previesť nevyplnenú zmenku, pričom vie ako má byť vyplnená, ale má za cieľ zneužiť túto listinu tak, že ju vyplní nesprávne príp. že ju nadobudol len preto, aby zbavil odporcu ako dlžníka možnosti vzniesť voči pôvodnému majiteľovi, remitentovi kauzálne námietky.

Pri vystavení blankozmenky nie je možné určiť, ktorým dňom nastane jej splatnosť, pretože takéto rozhodnutie je na majiteľovi zmenky, ktorý v rámci lehoty na predloženie môže kedykoľvek zmenku na platenie označenej osobe predložiť. Zmenku je potrebné zaplatiť bez zbytočného omeškania, pretože sa táto stáva splatnou ihneď potom, ako ju ten, komu je predložená podľa § 34 Zákona zmenkového a šekového, uvidí. Aj keď ust. § 34 cit. zák. upravuje povinnosť predložiť zmenku na platenie do jedného roka od dátumu vystavenia, môže ten, kto zmenku vystavil túto lehotu skrátiť alebo určiť dlhšiu lehotu. Lehota, ktorá je uvedená na zmenke plynie od dátumu, kedy bolo možné najskôr zmenku predložiť na platenie, a nie tak, ako je to bežné, od dátumu vystavenia uvedeného na zmenke - § 77 ods.1 Zákona zmenkového a šekového.

Odvolací súd považuje z vyššie uvedených dôvodov zmenku predloženú navrhovateľom, z ktorej vyplýva jednoznačne doba splatnosti, pretože obsahuje údaj „zaplaťte pri predložení“ za zmenku platnú, splatnú na videnie tak, ako to vyplýva z § 33 ods. 1 Zákona zmenkového a šekového. Splatosť zmenky nastáva v momente jej predloženia, pričom predložiť ju je možné podľa § 34 ods. 1 Zákona zmenkového a šekového v lehote 4 rokov od jej vystavenia a až po jej predložení v lehote 4 rokov nastáva jej splatosť.

Podľa § 11 Zákona zmenkového a šekového je každú zmenku možné previesť indosamentom a v prípade, že k takémuto prevodu dôjde, nadobudne nový majiteľ všetky práva zo zmenky. Nestáva sa však právnym nástupcom, ale novým nadobúdateľom všetkých práv zo zmenky, nie však z úverového vzťahu, ktorý zmenka pôvodne zabezpečovala. Práve z tohto dôvodu môže odporca ako priamy dlžník namietať voči navrhovateľovi ako poslednému majiteľovi zmenky len to, že vedome konal na jeho škodu, čo ale neznamená námietku nedostatku práv k zmenke, ale len obranu dlžníka proti platnému zmenkovému záväzku. Skutočnosť, že doterajší majiteľ konal protiprávne však môže mať za následok len jeho povinnosť nahradiť škodu, ktorá by v dôsledku toho dlžníkovi zo zmenky vznikla.

Aj keď by bolo dojednanie zmluvných strán v čl. 17 VOP o tom, že zmenková suma bude pozostávať zo sumy všetkých peňažných nárokov veriteľa voči dlžníkovi, ktorému vzniknú ku dňu vyplnenia zmenky neplatné pre rozpor s ust. § 4 ods. 6 zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch tak, ako to posúdil okresný súd, nemá tento záver súdu na prejednávajúcu vec, predmetom ktorej je nárok zo zmenky podstatnejší vplyv, pretože takéto porušenie oprávňuje dlžníka len na to, aby si mohol voči poskytovateľovi úveru, ktorý nie je účastníkom tohto konania uplatniť náhradu škody tak, ako to vyplýva z ods. 7 § 4 zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy. Nemá však za následok neplatnosť zmenky a ani neplatnosť dohody o vyplňovanom práve obsiahnutej v čl. 17 VOP.

Odvolací súd nesúhlasí s právnym názorom okresného súdu na spôsob vykonania dokazovania odôvodnený práve charakterom úverového vzťahu, ako vzťahu spotrebiteľského, kedy súd ex offio skúma, či na strane spotrebiteľa nedošlo k poškodeniu jeho práv dojednaním takých podmienok v záväzkovom vzťahu, ktoré majú charakter nekalých podmienok. Za daného stavu, keď dlžník, aj keď v pozícii spotrebiteľa nepreukázal, že nový majiteľ zmenky konal pri jej nadobúdaní vedome na jeho škodu a keď nepodal žiadne námietky vyplývajúce z jeho vzťahu k navrhovateľovi a ani zo záväzkovo-právneho vzťahu, ku ktorému sa zmenka viazala, a teda voči remitentovi, ako skoršiemu majiteľovi zmenky, nie je možné takýto výklad okresného súdu akceptovať. Navrhovateľ v konaní uplatňuje záväzok odporcu, že za zmenku zaplatí sumu, ktorú doplnil do zmenky pôvodný majiteľ, pričom súd posudzoval navrhovateľom uplatnený nárok ako zmluvný záväzok vzniknutý zo spotrebiteľskej zmluvy, a nie ako nárok zo zmenky, čo je neprípustné.

Odvolací súd nemá výhrady k právnemu posúdeniu zmenky vyhotovenej za účelom splatenia spotrebiteľského úveru ako zabezpečovacej zmenky. Je však treba zdôrazniť, že sa jedná o dva samostatné, vedľa seba existujúce záväzky, pričom aj zabezpečovacia zmenka má nespornú a abstraktnú povahu.

Odvolací súd zdôrazňuje, že predmetom sporu nie je nárok zo spotrebiteľskej zmluvy, ale nárok zo zmenky, ktorá indosáciou charakter zabezpečovacej zmenky stratila a nadobudla charakter zmenky na platenie. Posudzovanie základného vzťahu by malo význam len vtedy, keby odporca ako spotrebiteľ vzniesol voči majiteľovi námietky, že k indosácii došlo na jeho škodu alebo ak by podal relevantné kauzálne námietky týkajúce sa úverovej zmluvy, príp. zmenky, čo by však musel v konaní aj preukázať, a to napriek tomu, že v čase uzavretia úverovej zmluvy platila právna úprava, ktorá v § 2 písm. a/ a b/ a v § 4 ods. 6 zák. č. 285/2001 Z. z. cit. zák. v platnom znení obsahovala zákaz plniť dlh zmenkou. Veriteľ smel prijať od dlžníka zmenku na zabezpečenie svojho nároku zo spotrebiteľského úveru, len ak šlo o zabezpečovaciu zmenku a zmenková suma v čase vyplnenia bola maximálne vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva vo výške max. 30% istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru. Skutočnosť, že zmenková suma vyplnená do zmenky presahovala maximálnu zmenkovú sumu upravenú v § 4 ods. 6 zák. č. 258/2001 Z. z., v dôsledku čoho bola vyplnená v rozpore so zákonom mohla mať za následok len vznik práva na náhradu škody, avšak nemohla spôsobiť absolútnu neplatnosť zmenky.

Ustanovenie § 17 Zákona zmenkového a šekového vyjadruje zásadu abstraktnosti zmenkových záväzkov, čo znamená, že v prípade zmenky ide o záväzky celkom oddelené od všeobecných záväzkových vzťahov, ktoré viedli k jej vzniku, čo platí aj pre zmenky zabezpečovacie. Dlužník preto nemôže namietat voči povinnosti zaplatiť zmenku, ktorá vyplýva z jeho pôvodného vzťahu s Pohotovosťou s.r.o., a to práve z toho dôvodu, že došlo k jej indosácii. Podľa názoru odvolacieho súdu je to výlučne odporca, kto je povinný tvrdiť na svoju obranu proti platobnej povinnosti zo zmenky všetky skutočnosti, ktoré považuje za významné. Ak má v tomto smere povinnosť tvrdenia odporca, potom má podľa ust. § 120 ods.1 O.s.p. tiež dôkaznú povinnosť, a to na všetky svoje tvrdenia.

Záväzky zo zmenky, aj keď vznikli z konkrétnych zmluvných záväzkov, sú záväzkami samostatnými. Nie je preto možné súhlasiť s názorom okresného súdu, že sú závislé na úverovom vzťahu. Ak je návrhom uplatnený nárok zo zmenky, nie je možné bez ďalšieho v takomto konaní rozhodovať o záväzkoch zo zmluvy, ani keď je nepochybné, že s danou zmenkou súvisia. Odvolací súd sa preto nestotožnil s názorom okresného súdu, že odčlenenie zmenkového abstraktného vzťahu od vzťahu spotrebiteľského nie je možné z dôvodu, že v spotrebiteľských vzťahoch bolo použitie zmenky regulované a obmedzené zákonom.

Záverov okresného súdu, ktoré vychádzajú len z právneho vyhodnotenia skutkového stavu týkajúceho sa základného, aj keď spotrebiteľského vzťahu, posúdenie ktorého nebolo predmetom sporu, pretože odporca ako dlžník zo zmenky žiadne kauzálne námietky nevzniesol, na prelomenie základnej zásady obsiahnutej v § 17 Zákona zmenkového a šekového nestačia. Takýto postup súdu je preto v rozpore s § 17 Zákona zmenkového a šekového, ktorý dokazovanie ohľadom základného vzťahu pripúšťa len vtedy, ak boli ohľadom kauzálneho vzťahu podané, ale aj dlžníkom preukázané, námietky.

Zásadu nespornosti a abstraktnosti zmenkových záväzkov môže prelomiť len taká skutočnosť, že sám majiteľ nekonal pri nadobúdaní zmenky poctivo a že konal na škodu dlžníka. V takom prípade sa navodzuje stav, kedy dlžník nadobudne presvedčenie, že v dôsledku prevodu zmenky nemá možnosť námietky kauzálnej povahy vznášať, pretože vychádza z toho, že ide o nového originálneho majiteľa zmenky a vtedy má dlžník právo uplatniť obranu námietkami aj proti tomuto novému majiteľovi. Samotná námietka nepoctivého nadobudnutia zmenky ďalším majiteľom ku škode dlžníka musí byť ako relatívna námietka dlžníkom vznesená a musí byť ním tiež preukázaná. Podľa zákona zmenkového a šekového bol preto súd oprávnený skúmať len to, či zmenka obsahuje všetky náležitosti, ktoré sa musia pre jej platnosť zo zákona povinne do nej uviesť, nie však podmienky jej vystavenia a ani jej neprípustnosť.

Aj keď v prípade spotrebiteľov je potrebné prihliadať na ich špecifické záujmy a postavenie, súčasná právna úprava už dôslednejšie chráni spotrebiteľa tým, že zakazuje používanie zmienek na zabezpečenie spotrebiteľského úveru, čím sa nesporne zabráni zneužívaniu práva podnikateľov poskytujúcich spotrebiteľské úvery spotrebiteľom na ich ujmu.

Z vyššie uvedených dôvodov dospel odvolací súd k záveru, že rozhodnutie okresného súdu je potrebné podľa § 221 ods.1 písm.f/ a h/ O.s.p. zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie.

Okresný súd bude v ďalšom konaní postupovať v zmysle návrhu navrhovateľa, ktorým si ako indosatár uplatnil právo zo zmenky, pričom v konaní nie je povinný preukazovať existenciu žiadneho záväzkového vzťahu a ani žiadne ďalšie skutočnosti, pretože to Zákon zmenkový a šekový nadobúdateľovi zmenky, ktorý sa nestáva právnym nástupcom pôvodného majiteľa v žiadnom svojom ustanovení neukladá. Okresný súd musí mať na zreteli, že zmenka, ktorá mala nesporne zabezpečovací charakter tak, ako to okresný súd správne zistil, sa v dôsledku indosácie stala zmenkou na platenie, čím zabezpečovací charakter zmenky stratila. V prípade, že dlžník v rámci svojej obrany nepodá také námietky, ktoré by odôvodňovali postup súdu podľa § 17 Zákona zmenkového a šekového voči terajšiemu majiteľovi zmenky, a teda že navrhovateľ konal pri indosácii zmenky na škodu dlžníka, nie je okresný súd oprávnený bez takýchto námietok ex offa skúmať a vykonávať dokazovanie ohľadom záväzkového vzťahu, aj keď by to bol záväzkový vzťah spotrebiteľský.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.